

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

POLONA KOVAČIČ: BREZ ISKRE NI POŽARA

Podatki o knjigi

- Naslov: Brez iskre ni požara
- Avtorica: Polona Kovačič
- Ilustrirala: Natalia Berezina
- Urednica: Mateja Kvartič Dolinšek
- Velikost: 140 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 84
- ISBN: 978-961-278-474-4
- Cena: 19,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Dogodivščine Iskre Požar

Navihana šestletna deklica Iskra Požar ima dva bratca. Mlajši, Plamen, je star tri leta, starejši, Miha, pa deset. Iskra se rada druži z bratoma, kljub temu pa včasih sanjari, kako krasno bi se bilo vsak dan igrati z deklico, z lastno sestrico.

Mami je punca, to je res, ampak ona se med tednom nima časa igrati z Iskro. Poleg tega je stara in večine njenih iger ne razume. Sestrica ne bi nikoli zavrnila Iskrinega povabila k igri, češ da mora pomiti posodo, kot to včasih stori mama. Prav tako je nikdar ne bi zafrkavala, da se igra otročarije, kot to počne starejši brat Miha. Z njo bi se igrala šolo ali vrtec, zato bi bilo imenitno imeti sestrico.

Iskra ugotavlja, da postajajo otroci iz leta v leto pametnejši. A tega žal ne more trditi za svoje starše, saj z vsakim novim družinskim članom razvijejo bolj nenavaden okus za imena. Miha je najstarejši brat, mamin in očkov prvorojenec s čisto normalnim imenom. Iskra, druga po vrsti, ima skoraj normalno ime in je tudi sicer zelo normalna deklica. Plamen, najmlajši v družini, pa ima nenavadno ime za dečka. Čeprav si Iskra želi sestrice, se boji, da bi jo starši poimenovali Vžigalica, in to jo nekoliko odvrne od njene želje.

O tem in še o mnogih dogodivščinah petčlanske družine Požar Iskra pripoveduje nagajivo in iskrivo.

O avtorici

Polona Kovačič (1985), mamica dveh deklic, je odraščala v petčlanski družini in bila od malega obdana s kulturo in ljubeznijo do knjig. Po poklicu je pravnica, po duši pa ljubiteljica kulture, predvsem literarne in uprizoritvene umetnosti. Od ustanovitve vrhniškega kulturnega društva Nauportus viva je njegova predsednica ter tudi sama dejavna lutkarica.

S pisanjem se ljubiteljsko ukvarja že od malih nog, vendar je bilo njeno pisanje bolj praktične narave in krog bralcev njenega literarnega ustvarjanja omejen na njej bližnje osebe.

Rojstvo dveh hčerk, njuno odraščanje in njihove skupne dogodivščine so v avtorici še okrepile željo po pisanju. Tako je dogodivščine Iskre Požar, za katere so bile vir navdiha tudi njihove družinske peripetije, začinila z malce domišljije in ščepcem humorja, prelila na papir ter jih ponudila v branje tudi drugim mladim bralcem.

Iz knjige (Str. 40–43)

postala pošteno sestradana. Verjetno bo res bolje, da pustim mamo delati.

»No prav, grem pa stavkat,« sem popustila in odšla iz delovne sobe v svojo otroško sobo.

Ko sem sedela na tleh med kockami, punčkami in sestavljkami in se trudila, da ne bi počela nič, sem ugotovila, da je stavka ena strašansko dolgočasna reč. Kar naj jo imajo odrasli zase, jaz je ne potrebujem.

40

POEZIJA

Ker je bil 21. marec svetovni dan poezije, so morali učenci 4. a razreda pri slovenščini za domačo nalogo napisati pesem. Tematika je bila poljubna. Mihove sošolke so opevale pomladni vetr, petje ptic in prve ljubezni. Večini Mihovih sošolcev je domačo nalogo pojedel pes, celo tistim sošolcem, ki psa sploh nimajo doma. Tistih nekaj fantov, ki jim domače naloge k sreči ni pomalicala pasja zverina, je pisalo o prevoznih sredstvih, športu in naravi. Miha je napisal pesem o živalih. Učiteljica je Mihovo pesem pohvalila in mojemu bratu je nekoliko zrasel greben na hrbtu. Počutil se je, kot da bi napisal najmanj besedilo slovenske himne. Dovolil mi je, da njegovo pesem delim s teboj.

41

42

ŽIVALSKI VRT

Pri nas je hujše kot v ZOO-ju, mama mi pravi: »Soba je v gnoju.«

Oče mami reče koza,
ona je kot pujsa roza,
bratce mizo vso umaže,
sestrica mu osle kaže.

Sem mar bik, deževnik, krava?

Kaj neki je resnica prava?

»Ne bodi vendar takšen osel,
reš ni važen zdaj ta posell«
se mama na očka razjezi,
v meni pa vse nori.

Sem mar osel, črv, alpaka?

To ni res, to je napaka.

Družina čudna, to smo mi,
a radi se imamo vsi.

43